

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2595/2019
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Гордане Комненић чланова већа, у парници тужиоца Месна заједница Средњево, коју заступа Општински правобранилац Анела Јовановић, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Миловановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3458/2018 од 10.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3458/2018 од 10.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3458/2018 од 10.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 356/2017 од 02.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да тужена на име стицања без основа исплати тужиоцу одређене износе са законском затезном каматом, како је тражено и ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 85.930,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3458/2018 од 10.04.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за повраћај наплаћеног у извршном поступку. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања. Одлукама нижестепених судова није одступљено од правног схватања заступљеног у судској пракси. Следом тога, даљи закључци нижестепених судова произишли су као резултат правилне примене материјалног права на утврђено чињенично стање, које се не може побијати у поступку по ревизији (члан 407. став 2. ЗПП).

Имајући у виду изнето, као и да се у ревизији не конкретизује које друго правно питање би се разматрало из разлога предвиђених цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2016. године. Дана 12.02.2018. године, тужилац је поднеском прецизирао тужбени захтев. Вредност побијаног дела предмета спора је 463,458,07 динара, што на дан прецизирања тужбеног захтева представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**